

432.

У К А З

На основу члана 74 тач. 6 и члана 136 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ проглашује Закон о потврди и изменама и допунама Закона о конфискацији имовине и о извршењу конфискације од 9 јуна 1945 године, који су на основу овлашћења из члана 136 Устава донели законодавни одбори Савезног већа и Већа народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ И ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КОНФИСКАЦИЈИ ИМОВИНЕ И О ИЗВРШЕЊУ КОНФИСКАЦИЈЕ ОД 9 ЈУНА 1945 ГОДИНЕ

Закон о конфискацији имовине и о извршењу конфискације од 9 јуна 1945 године потврђује се са изменама и допунама, наведеним у овом закону, тако да његов измењени и пречишћени текст гласи:

ЗАКОН

О КОНФИСКАЦИЈИ ИМОВИНЕ И О ИЗВРШЕЊУ КОНФИСКАЦИЈЕ

Члан 1

Конфискација имовине у смислу овог закона је: сте принудно одузимање без накнаде у корист државе целокупне имовине (потпуна конфискација) или тачно одређеног дела имовине (делимична конфискација) физичког или правног лица.

Имовином физичког лица сматра се имовина која је његова лична својина или која је његов удео у заједничкој имовини са другим лицима. Под имовином разумеју се и сва имовинска права.

Конфискацију могу изрећи само државни органи који су за то законом овлашћени и само у случајевима који су предвиђени законом.

Члан 2

Државни орган који покреће поступак по делима и у случајевима за које закон предвиђа конфискацију прибавиће податке о целокупној имовини лица против којег се тај поступак покреће и доставиће их државном органу надлежном за доношење одлуке о конфискацији.

При доношењу одлуке о конфискацији узео се у обзир сви подаци о имовини лица против којег се одлука доноси.

Ако суд утврди да осуђени нема уопште имовине или да његова имовина, која би имала бити конфискована, незнатно прелази онај део имовине који се по чл. 4 овог закона изузима од конфискације, суд изће изрећи казну конфискације, што ће се у самој пресуди извести.

Члан 3

Може се конфисковати само имовина оног лица против којег је донета на закону основана одлука о конфискацији, ма у чему се та имовина састојала.

Члан 4

Од конфискације се изузимају: 1) лични предмети и предмети кућанства који су неопходни за живот осуђеног и његове уже породице, као одело, рубље, обућа, посуђе, намештај; 2) оруђа сваке врсте која су осуђеноме неопходна за обављање личног занатског рада или другог самосталног или полусамосталног занимања, ако осуђеник није судском одлуком лишен права да обавља такав рад и зани-

мање; 3) окућје, минимум земљишног поседа и живог и мртвог инвентара са зградама за становање и привреду, неопходним осуђеноме и његовој ужој породици за одржавање ситног сељачког газдинства без употребе туђе радне снаге; 4) храна и огрев за личну употребу осуђеног и његове уже породице за четири месеца; 5) новчана свота за осуђеног и сваког члана његове уже породице, која не може прећи просечну тромесечну надницу радника у односном месту.

У случају конфискације куће у граду у којој станује осуђени са ужом породицом, обезбедиће се осуђеноме и његовој породици стан неопходан за живот било у конфискованој било у некој другој кући.

Приликом одређивања имовине која се у смислу овог члана имт оставити осуђеноме и његовој ужој породици, суд ће узимати у обзир околности сваког појединог случаја и месне привредне услове. Имовина која се остави ужој породици има се сразмерно пренети на све њене чланове.

Под ужом породицом, у смислу овог закона, подразумевају се брачни друг и деца осуђеног, ако живе с њим у заједничком домаћинству.

Прописи ст. 1 тач. 1, 3, 4 и 5 и ст. 2 овог члана примењиваће се и на остала лица која је осуђени дужан издржавати, а која немају других средстава за живот.

Члан 5

Конфискована имовина прелази у државну својину са својом активношћу и пасивом.

За обавезе осуђеног чија је имовина конфискована држава одговара до висине вредности конфисковане имовине, и то само ако су те обавезе настале пре извршења дела.

Ако је изречена делимична конфискација, држава одговара за такве обавезе осуђеног сразмерно вредности конфисковане имовине.

Суд који спроводи конфискацију позиваће познатице осуђеног, објавом одлуке на судској табли по чл. 16 ст. 2 овог закона, да пријаве сву своју потраживања у року од 15 дана по овој објави. Овакав позив суд ће и посебно упутним познатим му хипотекарним поверљивцима. Поверљивци који не пријави суду своје потраживање у одређеном року може тражити остварење свог права редовним поступком у року од године дана по наведеној објави.

Члан 6

У случајевима обуставе поступка о конфискацији, правоснажне ослобађајуће пресуде или поништења одлуке о конфискацији, конфискована имовина мора бити враћена власнику. Ако није могуће враћање саме имовине накнадиће му се њена вредност у новцу.

Исплата се врши из прихода од конфискованих и ликвидираних имовина. Ближе одредбе о томе прописиће правилником Министар финансија ФНРЈ.

Члан 7

Ако је изречена казна делимичне конфискације, суд мора у пресуди тачно и подробно означити имовину која се има конфисковати а не само да назначи величину дела (половина, трећина итд.) или само вредност без назначења предмета.

Члан 8

Правоснажном пресудом којом је изречена конфискација држава стиче право својине на конфисковану имовину као и остала имовинска права која су обухваћена конфискацијом.

Члан 9

Ништавни су правне радње лица осуђеног на конфискацију које су извршене за време поступка по делима и случајевима за које закон предвиђа конфискацију и услед којих је конфискација осуђена или отежана. Исто тако ништавни су и правне радње таквог лица које су извршене пре покретања овог поступка у намери да се конфискација осујети или отежа. Сматра се да је таква намера постојала, уколико се не докаже противно.

Члан 10

Секвестрација у смислу овог закона јесте привремено одузимање управе над целокупном имовином или делом имовине лица за које постоји основана претпоставка да ће против њега бити изречена конфискација и преношење те управе на државни орган надлежан за управу народном имовином, у циљу обезбеђења имовинских интереса државе.

Секвестрација престаје правоснажним окончањем поступка по делима и случајевима за које закон предвиђа конфискацију.

Члан 11

Јавни тужиоци, Државна и земаљске комисије за утврђивање злочина окупатора и њихових помагача и државни органи надлежни за управу народном имовином, пре покретања или у току поступка по делима и случајевима за које закон предвиђа конфискацију, могу захтевати секвестрацију односно забрану отуђења и оптерећења и друга средства обезбеђења на имовини за коју постоји опасност уништења, отуђења, оптерећења, оштећења или умањења њене вредности.

Захтев за секвестрацију односно друга средства обезбеђења подноси се оном суду пред којим је покренут или треба да буде покренут кризични поступак против власника имовине на којој се тражи обезбеђење. Овај суд има донети одлуку о таквом захтеву у року од три дана након примљеног захтева.

За време трајања секвестрације трећа лица могу остваривати своја права на секвестрираној имовини само са пристанком надлежног органа за управу народном имовином.

Члан 12

Прописи овог закона о конфискацији и њеном спровођењу сходно ће се примењивати и на секвестрацију и остала средства обезбеђења.

При спровођењу одлуке о секвестрацији или другом средству обезбеђења суд ће водити рачуна да се обезбеди издржавање личама наведеним у чл. 4 ст. 4 и 5 овог закона.

Члан 13

Конфискација имовине спроводи се само на основу правоснажне одлуке суда или другог државног органа који је на то законом овлашћен.

Члан 14

Правоснажна одлука о конфискацији одмах ће се доставити ради извршења средском суду надлежном за спровођење конфискације, осуђеноме односно његовом стараоцу, надлежном државном органу за управу народном имовином, месном народном одбору и надлежном јавном тужиоцу.

За спровођење конфискације надлежан је овеј средњи суд на чијем се подручју налази конфискована имовина.

Ако се имовина налази на подручју више средњих судова, сваки ће средњи суд спровести конфискацију на свом подручју.

Поступак спровођења конфискације хитан је.

Члан 15

По пријему правоснажне одлуке о конфискацији средњи суд одредиће свог изасланика који ће извршити попис имовине чија се конфискација има спровести, а уједно ће одредити дан, време и место пописа.

Своју одлуку о томе суд ће доставити осуђеноме или његовом стараоцу, надлежном државном органу за управу народном имовином и месном народном одбору, и објавиће је на судској табли.

Члан 16

Осуђенога који је у затвору или изван земље може заступати у поступку спровођења конфискације један члан његове уже породице, односно пуномоћник којег овај или осуђени одреди, а у случају да овога нема суд ће по службеној дужности одредити стараоца.

Члан 17

Чим се отпочне поступак спровођења конфискације, суд ће по службеној дужности или на предлог надлежног државног органа за управу народном имовином или јавног тужиоца предузети све потребне мере ради обезбеђења те имовине од уништења, пропадања, квара, оштећења и умањења њене вредности.

Члан 18

Судски изасланик почиње спровођење конфискације на лицу места пописом и проценом имовине, која се има поближе означити, уз садању једног члана месног народног одбора, а по потреби и проценитеља.

Процена имовине врши се према њеној вредности и дан пописа.

Кад се ради о непокретностима, судски изасланик у канцеларији месног народног одбора, а на лицу места ако се иначе не могу тачно установити и означити непокретности, проглашује да је пописом спроведена њихова конфискација и то уноси у записник.

Кад се ради о покретностима, судски изасланик запечатиће просторије у којима се налазе и на улазним вратима истаћи ће објаву о спроведеној конфискацији и о забрани располагања конфискованим покретностима, док ће у запечаћеним просторијама на зид истаћи списак пописаних ствари које се у њима налазе.

Ако са осуђеним у истим просторијама станују и друга лица па стога није могуће просторије затворити и запечатити судски ће изасланик на свакој конфискованој предмети залепити цедуљу са службеним печатом у знак спроведене конфискације, као и на зиду један примерак укупног пописа. У том случају судски изасланик, ако није могуће конфисковане ствари одмах однети, предаће конфисковане ствари на чување најстаријем укућанину или другом подесном лицу.

Ако из било којих разлога није могуће поступити по одредбама из предња два става, судски изасланик обезбедиће пописану покретну имовину на најподеснији начин.

Записник о спроведеној конфискацији потписује судски изасланик, члан месног народног одбора који је присуствовао попису и процени, присутни представник државног органа надлежног за управу народном имовином, проценитељ уколико га је било и осуђени, а ако није присутан онда један присутни пунолетна његов укућанин, првенствено члан његове породице, односно пуномоћник или стараоца.

Члан 19

Суд који спроводи конфискацију известиће о резултату спроведеног поступка суд односно одмах

државне управе, који је донео одлуку о конфискацији.

Члан 20

Приликом спровођења конфискације могу трећа лица истичати излучне захтеве у погледу конфисковане имовине. О захтевима судски изасланик укратко ће унети у записник, али он не може о њима одлучивати.

Тамо где на имовини која се конфискује постоји право удовичког уживања и право девојачког удомљења и издржавања та ће се права сматрати као стварна права и њих је судски изасланик дужан унети у записник као таква и као излучни захтев.

Члан 21

О излучним захтевима из претходног члана који се ставе у току спровођења конфискације или у року од осам дана по спроведеној конфискацији суд који спроводи конфискацију одлучиће након спроведеног поступка пресудом у што краћем року.

Против ове пресуде може се у року од осам дана од њеног уручења изјавити жалба окружном суду, чија је пресуда правоснажна.

Ако се не стави излучни захтев у року прописаном ставом 1 овог члана, може се то учинити у редовном поступку у року од године дана по спроведеној конфискацији.

Члан 22

Ако у току спровођења конфискације и у року од осам дана по спроведеној конфискацији не буде стављен никакв излучни захтев, суд који спроводи конфискацију предаће у посед конфисковану имовину државном органу који је надлежан да њом управља, а у погледу непокретности извршиће у јавним књигама и пренос односних права на државу.

Члан 23

Ако то изискује природа и значај имовине на коју се односи поступак конфискације, суд ће сам или на предлог надлежног државног органа још у почетку тог поступка одредити полесно лице, кој ће том имовином привремено управљати до коначне судске одлуке о конфискацији, односно до коначне предаје конфисковане имовине државном органу надлежном да њом управља.

Члан 24

Конфискованом имовином управља државни орган који је за то надлежан према посебним прописима.

Члан 25

Државни органи који нису надлежни да управљају конфискованом имовином не могу ни у току поступка конфискације ни после преласка конфисковане имовине у својину државе узимати на употребу ништа од те имовине без претходног одобрења државног органа надлежног да њом управља, а овај може таква одобрења давати само према постојећим прописима.

Члан 26

Уколико је при спроведеној конфискацији пре ступања на снагу овог закона поступљено противно чл. 4 овог закона, срески суд, на захтев осуђеног, чланова његове уже породице или лица које је осуђени дужан издржавати, донеће одлуку о односним исправкама и ту ће одлуку спровести.

Против одлуке среског суда има места жалби окружном суду чија је одлука правоснажна.

Захтеви из ст. 1 овог члана могу се стављати у року од шест месеци по ступању на снагу овог закона.

Члан 27

Ко изврши било какву радњу у намери да осујети конфискацију или секвестрацију, а нарочито ко уништи, оштети, сакрије, отуђи, оптерети или смањи вредност имовине, казниће се лишењем слободе до пет година а у тежим случајевима лишењем слободе с принудним радом до десет година уколико за то дело другим законом није предвиђена тежа казна.

Члан 28

Ко без законског основа држи било какву имовину на коју се односи конфискација, секвестрација или друго обезбеђење и ову на позив надлежног органа за управу народном имовином не врати држави у потпуности и у стању у ком је била кад је почео држати, или пропусти да пријави такву имовину, казниће се принудним радом до две године и новчано до 20.000 динара.

Члан 29

Јавни службеник који не изврши своју службену дужност, прописану овим законом, или поступи противно његовим одредбама и тиме нанесе штету интересима државе или почини кривично дело из користољубља казниће се по одредбама Закона о заштити народних добара и њиховом управљању.

Члан 30

Трошкови спровођења конфискације, секвестрације и осталих обезбеђења по овом закону иду на терет имовине која се конфискује, секвестрира и обезбеђује.

Прелазна наређења

Члан 31

Срески судови дужни су најдаље до 1 октобра 1946 поднети савезном Министарству правосуђа преко министарства правосуђа народне републике извештај о свом целокупном извршеном раду по чл. 28 Закона о конфискацији имовине и о извршењу конфискације од 9 јуна 1945 године, и то по оним предметима за које су им до дана ступања на снагу овог закона срески народни одбори и војни судови и команде доставили податке прописане истим чланом наведеног закона. Уколико има таквих предмета невршених, срески судови дужни су их довршити у истом року, па и њих уврстити у свој извештај.

Члан 32

Срески судови који су поступали по чл. 30 Закона о конфискацији имовине и о извршењу конфискације од 9 јуна 1945 године дужни су о свом целокупном извршеном раду по том члану поднети извештај савезном Министарству правосуђа преко министарства правосуђа народне републике најдаље до 1 октобра 1946 године. У истом овом року срески судови дужни су довршити рад по таквим невршеним предметима, уколико их има, па и њих уврстити у свој извештај.

Члан 33

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

У бр. 392

27 јула 1946 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перуничкић, с. р.

Претседник,
др. Иван Рибар, с. р.

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 41 од 31 августа 1946 године објављује:

Правилник о начину исплате инвалидских принадежности и вођењу евиденције уживалаца инвалидских принадежности;

Правилник о регулисању куповине слободних вишкова житарица на територији Народне Републике Србије;

Одлуку Министра правосуђа Народне Републике Србије о образовању Суда социјалног осигурања код Окружног суда у Приштини.

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ У НАРОДНОЈ РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

„Службени лист Аутономне покрајине Војводине у Народној Републици Србији“ у броју 33 од 24 августа 1946 године објављује:

Одлуку о замени земљишта у грађевинском рејону и атару нових села;

Измене и допуне Правилника о накнади путних и селидбених трошкова службеника народних одбора и њихових установа;

Упутство о исплати принадежности службеницима удаљеним од дужности;

Одлуку о оснивању Пројектантског завода Војводине.

ИСПРАВКЕ

У Закону о социјалном осигурању радника, наместеника и службеника („Службени лист ФНРЈ“ бр. 65 од 13 августа 1946 године) поткрала се следећа грешка:

у чл. 38, став 1, тачка в) у трећем реду одозго стоји: „али ако је само услед изнемоглости неспособна за рад“, а треба да стоји: „или ако је сама услед изнемоглости неспособна за рад“.

У Закону о Јавном тужиштву („Службени лист ФНРЈ“ број 60 од 26 јула 1946 године) — поткрала су се следеће грешке:

у чл. 10, став 1, тачка 1) уместо речи „државне“ треба да стоји „јадружне“;

у чл. 16, став 2, четврти ред уместо речи „комитета“ треба да стоји „комисија“.

У Закону о сузбијању недопуштене трговине, недопуштене шпекулације и претардне саботаже („Службени лист ФНРЈ“ број 56 од 12 јула 1946 године) — поткрала су се следеће грешке:

у чл. 2, став 3, у шестом реду испред речи „према“ треба брисати запету;

у чл. 6, став 2, у трећем реду после речи „или“ треба ставити реч „им“;

у чл. 9, став 1, у седмом реду место „продаје“ треба да стоји „предаје“;

у чл. 15 у другом реду место „суд ће обавезно наредити“ треба да стоји „обавезно ће се наредити“.

У Закону о бирачким списковима („Службени лист ФНРЈ“ број 58 од 19 јула 1946 године) — чл. 4

став 1, тач. 1 треба допунити још једном реченицом тако да цео став 1 гласи:

„1) Министри који су учествовали у владама од 6 јануара 1929 године до 5 фебруара 1939 године.

Од тога се изузимају они који су се осликовали својим радом у борби против окупатора.“

у чл. 8, у другој реченици седми ред, место речи „претставништво“ треба да стоји „претставништва“; на крају деветог реда при дну иза речи „месног“ треба да стоји запета, а у идућем реду на страни 671 иза речи „односно народног одбора“ треба да стоји такође запета;

у чл. 18, став 1, у претпоследњој реченици, у првом реду одозго место „среског суду“ треба да стоји „среском суду“;

у чл. 22 нео пети ред који гласи „уверења, потврде и томе слично, које су потребне“ треба брисати јер је тај ред погрешно убачен, а у идућем реду после речи „као доказ за извршење исправке“ треба да стоји запета.

У Закону о конфискацији имовине и о извршењу конфискације („Службени лист ФНРЈ“ број 61 од 30 јула 1946 године) — поткрала су се ове грешке:

у чл. 5, став 4, место „по чл. 16 став 2“ треба да стоји „по чл. 15 став други“;

у чл. 20, став 1, друга реченица уместо „О захтевима“ треба да почиње са „Ове захтеве“.

У Закону о прелазу у државну својину непријатељске имовине и о севестрацији над имовином отсутних лица („Службени лист ФНРЈ“ број 63 од 6 августа 1946 године) — поткрала се ова грешка:

у чл. 1, став 2, у другом реду, место „6 фебруара 1945“ треба да стоји „22 новембра 1944 године“.

У Закону о врстама казни („Службени лист ФНРЈ“ број 66 од 16 августа 1946 године) — поткрала се следећа грешка:

у чл. 10, у трећем реду, место „временску“ треба да стоји „времену“.

Бр. 13952. — Из Президијума Народне скупштине ФНРЈ, 7 септембра 1946 године.

САДРЖАЈ:

	Страна
526. Уредба о евиденцији стручних кадрова —	893
527. Правилник о поступку у несрећним случајевима на добровољним радовима за обнову земље — — — — —	893
528. Правилник о контроли војних прерађевина намењених извозу — — — — —	894
529. Правилник о контроли квалитета свегел и сувог воћа намењеног извозу — — —	897
530. Правилник о паковању воћа и војних прерађевина намењених извозу — — — —	900
531. Наредба о регулисању мелане житарица у економској 1946/1947 години — — — —	902

Издавач: Редакција „Службеног листа Федеративне Народне Републике Југославије“ — Београд, Брањкова 20, — Директор и одговорни уредник Слободан М. Нешовић, Мајке Јевросиме бр. 20 — Штампарија Југославенског штампарског предузећа, Београд